

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 49/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 28PP/97/2020 a uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tos/38/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. mája 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 28PP/97/2020 a uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tos/38/2021. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenia preskúmať, nariadiť okresnému súdu opätovné prejednanie jeho žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a priznať mu finančné zadosťučinenie.
2. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že na okresnom súde podal žiadosť o podmieňané prepustenie a zmenu výkonu trestu do minimálneho stupňa stráženia. Okresný súd uznesením zamietol žiadosť sťažovateľa. Sťažovateľ vo svojom podaní uvádza, že okresný súd jeho žiadosť neprejednal v plnom rozsahu, ale len čiastočne. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd zamietol.
3. Ústavný súd výzvou zo 14. decembra 2021, ktorá bola sťažovateľovi doručená 20. decembra 2021, vyzval sťažovateľa, aby odstránil nedostatky svojej ústavnej sťažnosti, najmä aby definoval práva, ktoré mali byť porušené uzneseniami všeobecných súdov, aby predložil ústavnému súdu ním namietané uznesenia okresného súdu a krajského súdu, žiadosť o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, prípadne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Sťažovateľ však ani po výzve nedostatky svojej ústavnej sťažnosti neodstránil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie bližšie nešpecifikovaných práv sťažovateľa uznesením okresného súdu o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a uznesením krajského súdu o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu.

5. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 a § 43 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 a § 124 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa ustanovenia § 123 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať:

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015). Zákon o ústavnom súde v ustanoveniach upravujúcich osobitné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 123 ods. 1) ustanovuje, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen uvedením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, akým konkrétnym postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy. Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľa uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (napr. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 279/07, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016 a iné).

8. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti neoznačil konkrétne základné práva a slobody uvedené v Ústave Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) alebo práva a ľudské slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha. V rámci konania o ústavných sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sú oprávnenia ústavného súdu limitované na prieskum, či orgán verejnej moci zasiahol neprípustným spôsobom do základných práv alebo slobôd tejto osoby, avšak pokiaľ sám

navrhovateľ v ústavnej sťažnosti presne (adresne) a určito neoznačí základné práva alebo slobody, o ktorých sa domnieva, že boli orgánom verejnej moci porušené, ústavný súd ho v tomto smere nemôže zastúpiť, a teda nenahradí vlastným zhodnotením obsahu podania jeho petit (návrh rozhodnutia). Zo sťažnosti sťažovateľa nie je možné určiť, akého rozhodnutia sa domáha, keďže sťažnosť neobsahuje právne relevantný petit.

9. Sťažovateľ nepredostrel dostatočné a jednoznačné odôvodnenie opreté o právne relevantné a logické súvislosti, ktoré by poskytlí nevyhnutný základ kvalifikovaného návrhu spôsobilého iniciovať konanie o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti je podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti a od jeho kvality sa v podstate odvíja možnosť prieskumu ústavného súdu. Dôvody ústavnej sťažnosti musia korešpondovať s jednotlivými namietanými porušeniami základných práv alebo slobôd.

10. Sťažovateľ k sťažnosti nepriložil kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, ani splnomocnenie udelené sťažovateľom zvolenému advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ani nepožiadal (a o to viac nepreukázal opodstatnenie takejto prípadnej žiadosti) o ustanovenie advokáta ústavným súdom.

11. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.

12. Ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby odstránil nedostatky svojej ústavnej sťažnosti, avšak sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu nedostatky svojej ústavnej sťažnosti neodstránil.

13. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2022

Ladislav Dudíťš
predseda senátu